

Pravdivý príbeh

Rythmus

Yeah, toto je pravdivý príbeh ktorý napísal sám život. Bengoro, rózny básnik, Buro

Mala osemnásť rokov napustil ju cigán, on len sedemnásť, nebola to žiadna veľká výhra, bol ťažký komunizmus, doba bola iná v tom čase splodili oni dvaja pekného syna, všetci boli v piči pre čo cigán, koho vina, aj keď bol úspešný hudobník, pre ľudí bol špina. Rodičia preto svoju dcéru vyhodili z domu, hanbili sa za ňu, rózne boli proti tomu, ona mladý človek, nemala isté zrazu komu, bola tehotná a kto sa bude starať o ňu. Decko bolo na ceste budúcnosť čistá stoka, bola svadba, rozviedli sa oni do pol roka. Cigán sa jebal a podvádzať ako sa len dalo, dievča dostalo bitky a decko sa pozeralo. Skončilo to presne ako sa predpovedalo. Malý cigán sa sťahuje, nevie čo sa stalo. Dievča k rodičom sa vrátilo už natrvalo. U dedka začal nový život malý rumungaro. V rodine bolo všetci ticho že to stroskotalo, „Je to kurva“ to sa o nej venku povrávalo. Bola silná aj keď bola mladá, rozvedená, komunisti jej hádzali polená pod kolena. Rana sa hojila, no bola stále otvorená. Neverí v lásku ktorá v nej už bola znetvorená. Malinký syn je pre ňu všetko ona ide ďalej. Miluje ho najviac na svete a dáva nádej, prekračovať bez problémov každý veľký závej. Fóbia v se sklamanie stále pretrvá v nej.

Toto je príbeh kerý napísal len sám život, osud sa nemazná nespáva sa pravé milo. Môžeš len dúfať aby sa to všetko napravilo, cestu ku šťastiu porazíš svojou vôľou a silou.

Čas plynie rýchlo malý cigy starší o päť rokov, žije bez tatka čaká ho ešte veľa skokov. Mladé dievča s deckom netuží byť iba sama, snívá o rodine kde je decko, otec, mama. Stretáva v tej dobe sympatického chalana. Neskôr otehotnie a zase je zamilovaná. Majú svadbu kerá nebola moc požehnaná. Svokrovci by chceli so báš, ale bez cigána. Museli sa zmieriť že si bere rozvedenú. V novej rodine ju brali ako ne moc chcenú. Decko s cigánom bola ako nočná mora pre ňu. Rasistické narážky to bolo denne menu. Prípomínali jej minulosť za kerou postavila stenu, treba asi začať od znovu, urobí róznu zmenu. Manžel sa bál rodičov a nevedel si zastať ani svoju ženu. Cigána brali na obtiaž ako malého jeba, nevlastná rodina ho neprijala medzi seba. Pre nich bol cudzí, bolo mu to treba? Lásku dostával od vlastného deda. ten keby mohol, tak mu donese aj Modre z neba. Nevinné decko bolo pre nich tercom nenávisti, svokor si na emenve zisťoval na mladú matku vychytávky z minulosť. Chceli ju potupiť a nikdy im nebolo došti. Časom sa u cigána nazbierava veľa zlosti, za ten čas okrem matky nedostal milého slova, uzatvorený do seba, to je miesto kde sa mohol pred falešnými potkanmi skovať. Dostáva rozum otčimovy začal oporovať. Vyhadzof z domu bitky zas a znova. Nenechá si pičovať, je z neho čistá zloba. Hovorili že vyrastie z neho

o kriminálník, že nemá budúcnosť kerej hrozí len čistý zánik. Z ačal budovať svoju cestu, od kokotov z rodiny sa straniť, chce niečo dokázať a nebyť na nich odkázaný. Jediný komu verí, sú len som slova jeho mamy. Matka je hrdá na syna aj s jeho problema mi, vždy ho vypočuje a poučuje ho radami. Cigán sa venuje len hudbe, na ňu je nadaný. Nevlastná rodina sa smiala že je prijebaný. Dneska naplňa svoje planý, úspech vysnívaný. Ďakuje za všetko, za trpezlivosť svojej mamy, že držia spolu a ze životom sú vyrovnaný.

REF: Toto je príbeh kerý napísal len sám život, osud sa nemazná nespráva sa pravé milo. Môžeš len dúfať aby sa to všetko napravilo, cestu ku šťastiu porazíš svojou vôľou a silou.